

بررسی فرایند دنیتریفیکاسیون اتوتروف با منابع سولفوری متفاوت در حذف نیترات از آب

علی‌اصغر نشاط^۱* عبدالله رشیدی مهرآبادی^۲، ابوالقاسم علی قارداشی^۳، امید تجربه‌کار^۴

۱. دانشجوی دوره دکتری آب و فاضلاب، پردیس فنی مهندسی شهری عباسپور دانشگاه شهری پیش‌تی

۲. استادیار گروه آب و فاضلاب، پردیس فنی مهندسی شهری عباسپور دانشگاه شهری پیش‌تی

۳. استادیار گروه آب و فاضلاب، پردیس فنی مهندسی شهری عباسپور دانشگاه شهری پیش‌تی

۴. استادیار گروه میکروبیولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی زابل

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۲/۲۷

تاریخ وصول مقاله: ۱۳۹۴/۴/۱۴

چکیده

برای حذف نیترات از آب روش‌های متفاوتی به کار گرفته می‌شود که از آن جمله روش‌های بیولوژیک است. در بین روش‌های مقرر به صرفه بیولوژیک فرایند دنیتریفیکاسیون اتوتروف جایگاه ویژه‌ای دارد. در این فرایند از منابع متفاوت انرژی برای میکرووارگانیسم‌های دنیتریفایر استفاده می‌شود که مهم‌ترین آن‌ها سولفور عنصري، سولفید و تیوسولفات است. مطالعه حاضر برای مقایسه این سه منبع انرژی در فرایند دنیتریفیکاسیون اتوتروف، طراحی و اجرا شد. برای انجام مطالعه حاضر ۹ راکتور ناپیوسته در سه دسته سه‌تایی به مدت ۳۵ روز متوالی و در دمای ۲۲ درجه سانتی‌گراد، بهره‌برداری شد. متغیرهای مطالعه عبارت‌اند از: حذف نیترات، مصرف قلیاییت به ازای هر میلی‌گرم نیترات حذف شده برحسب نیتروژن، افزایش سولفات و نسبت مولی نیترات به منبع سولفوری. نتایج نشان می‌دهند که انتخاب نسبت مولی مناسب نیترات به منبع انرژی نقش مؤثری در حذف نیترات از آب دارد. همچنین، آنالیز آماری با نرمافزار SPSS و آرمون مقایسه میانگین‌ها نشان داد که نوع منبع انرژی و نسبت یادشده در فاکتورهای مصرف قلیاییت، تولید سختی و افزایش سولفات نیز مؤثرند. استفاده از نسبت مولی نیترات به سولفور عنصري ۱:۱ و نیترات به تیوسولفات ۶:۱ به حذف کامل نیترات از آب منجر شدند.

کلیدواژه

آب، اتوتروف، دنیتریفیکاسیون، قلیاییت، سختی کل، نیترات.

دنیتریفیکاسیون کاتالایتیک (Cizinska S, 1992) و HUI PAN S, 2007. در بین این روش‌ها معمولاً روش‌های بیولوژیک Kapoor, A., Viraraghavan, T, 1997. مهم‌ترین این روش‌ها دنیتریفیکاسیون هتروتروروف و دنیتریفیکاسیون اتوتروف‌اند که در صنعت آب و فاضلاب به کار گرفته می‌شوند. در این میان، فرایند هتروتروروف به

وجود نیترات در منابع طبیعی آب از عوامل اصلی یوتروفیکاسیون و تنزل کیفیت آب است. همچنین، این آلینده، سبب ایجاد مت هموگلوبینما در بدن می‌شود و با تشکیل ترکیبات خطرناک نیتروزو به سلامت انسان آسیب جدی وارد می‌کند (who, 2011). برای حذف نیترات از آب روش‌های مختلفی مانند تعویض یونی (Clifford D & Liu X, 1993

ارگانیسم‌های اتوتروف مواد غیرآلی را اکسید و از الکترون آزادشده برای احیای نیترات و تولید گاز نیتروژن استفاده می‌کنند. در این حالت ترکیبات گوگردی بهمنزله الکترون دهنده و نیترات الکترون گیرنده عمل می‌کنند (Zhang T.C., Lampe D.G, 1999). در فرایند دنیتریفیکاسیون اتوتروف، منبع کربن باکتری‌ها دی اکسید کربن، یون‌های کربنات و بی‌کربنات و منبع انرژی آن‌ها ترکیبات گوگرد مانند گوگرد عنصری، تیوسولفات، هیدروژن، سولفید، HS^- ، نیتریت و Fe^{+2} است (HUI PAN S, 2007). این باکتری‌ها در مقایسه با هتروترووفها به مواد آلی برای تأمین منبع کربنی نیاز ندارند، رشد کندی دارند، لجن کمتری تولید می‌کنند و بنابراین خطر تشکیل بیوفیلم در مجاری بعد از تصفیه کمتر خواهد بود (صید محمدی و همکاران، ۱۳۹۱).

دلييل نياز به منبع كربن آلی معمولاً در تصفية فاضلاب و اتوتروف به دليل تأمین منبع كربنی از مواد غيرآلی در تصفية آب استفاده می‌شوند (Viaopoulou. E, et al. Nemati. M, et al.) (Park S, 2010) که اين قليايت به مصرف می‌رسد، لذا تأمین قليايت طی بهره‌برداری از فرایند باید صورت گيرد (Park S, 2010) که اين قليايت معمولاً با استفاده از سنگ آهک بهمنزله بستر تأمین می‌شود. جدول ۱ خلاصه برخی مطالعات متفاوت

جدول ۱. خلاصه برخی مطالعات انجام شده در زمینه فرایند دنیتریفیکاسیون اتوتروف با منابع انرژی متفاوت

ردیف	منبع انرژی	منبع	خلاصه نتایج	شرایط بهره‌برداری	نوع راکتور	منبع کربن
۱	S^0	Zhou, W, et al., 2011	حذف بیش از ۹۰ درصد نیترات ورودی	۳ ساعت = HRT ۲۵ تا ۲۰ =T درجه	بیوفیلتر با جریان رو به بالا	سنگ آهک
۲	H_2	واقعی، رو همکاران، ۱۳۸۹	حذف نیترات از ۲۵ تا ۱۰۰ درصد	۲۵ تا ۲۳ ساعت =HRT ۱۸ تا ۱۸ =T درجه	بیوراکتور با جریان رو به بالا با بستر لیکا	CO_2
۳	S^0	Sierra-Alvarez R, et al., 2007	حذف کامل نیترات	۲۴ ساعت =HRT 30 ± 2 درجه	راکتور با بیوفیلم‌های گرانوله	سنگ آهک
۴	S^0	صید محمدی، ع و همکاران، ۱۳۹۱	حذف بیش از ۹۸ درصد نیترات	۱/۵ = HRT ۵/۵ ساعت 30 ± 2 درجه =T	راکتور با بستر شناور	بی‌کربنات سدیم
۵	سولفید	Fajardo C, et al., 2012	حذف ۱۰۰ درصد سولفید و درصدی نیترات	۱ روز =HRT 30 ± 1 درجه =T	SBR	بی‌کربنات سدیم
۶	S^0	Uyanik I, et al., 2013	حذف ۱۰۰ درصدی نیترات و نیتریت	۱۴/۹ تا ۱۰/۱ درجه =T	ستون با بستر ثابت	سنگ آهک

متغیرهای تحت بررسی در این مطالعه نسبت مولی نیترات به منبع سولفوری، مصرف قلیاییت به ازای هر میلی‌گرم نیترات حذف شده برحسب نیتروژن، میزان سولفات‌تولیدی، مقدار سختی کل تولیدی و درصد حذف نیترات بود. برای راکتورهای سری اول نسبت‌های بهینه Zumft به دست آمده از سایر مطالعات در نظر گرفته شد (Zumft, 1979; Wang, A.J., et al., 2005; W. G. Cárdenas J., 1979; Beristain-Cardoso, R., et al., 2006) برای تأمین قلیاییت از کربنات کلسیم استفاده شد و منبع تأمین نیترات، نیترات پتاسیم بود. برای راکتورهای سری دوم نسبت‌های مولی به گونه‌ای انتخاب شد که بینگر تأثیر غلظت‌های متفاوت نیترات و منبع سولفوری باشد. در این راکتورها غلظت‌های نیترات عکس مقادیر درنظر گرفته شده برای راکتورهای سری اول بود. برای راکتورهای سری سوم نسبت‌های مولی نیترات به منبع سولفوری مساوی یک تنظیم شد. تمامی آزمایش‌ها براساس روش‌های استاندارد برای آب و فاضلاب (APHA, 2005) و در دمای 22 ± 1 درجه سانتی‌گراد انجام شد.

آنچه مسلم است، به رغم کارایی بالای دنیتریفیکاسیون اتوتروف در حذف نیترات از آب و توجه ویژه به این مقوله در کشورهای پیشرفته، مطالعات انجام شده در ایران در این خصوص کم بوده و لازم است تا در این زمینه مطالعات گسترده‌تری صورت گیرد. این مطالعه در همین راستا و با هدف تعیین کارایی فرایند دنیتریفیکاسیون اتوتروف با منابع سولفوری مختلف و مقایسه نتایج آن‌ها با یکدیگر انجام شد.

۲. مواد و روش بررسی

برای انجام مطالعه تجربی حاضر ۹ راکتور ناپیوسته از جنس پلکسی‌گلاس و با حجم مساوی ۲ لیتر در سه گروه سه‌تایی با ابعاد مشابه طراحی و بهره‌برداری شد. آب درون راکتورها سنتیک و حاوی غلظت‌های مشخص از نیترات و منبع سولفوری بود. برای بررسی فرایند دنیتریفیکاسیون اتوتروف، ابتدا با تزریق گاز نیتروژن به مدت ۳۰ دقیقه آب عاری از اکسیژن محلول شد، سپس مشخصات آب و رودی مطابق جدول ۲ تنظیم و بهره‌برداری از راکتورها آغاز شد.

جدول ۲. شرایط بهره‌برداری از راکتورهای ناپیوسته مربوط به فرایند دنیتریفیکاسیون اتوتروف برای حذف نیترات

		منبع انرژی/غلظت اولیه mg/L	غلظت نیترات mg/L	نسبت مولی NO ₃ /sulfur	قلیاییت mg/LCaCO ₃	pH	مدت بهره‌برداری
راکتورهای سری اول	۱	*۳۲۲/ سولفید	۱۰۰۰	۱/۶:۱	۱۰۰۰	۷/۹۸	۳۵ روز
	۲	۱۱۳۰/ تیوسولفات	۱۰۰۰	۱/۶:۱	۱۰۰۰	۷/۹۵	۳۵ روز
	۳	۵۶۶/ سولفور عنصری	۱۰۰۰	۱:۱/۱	۱۰۰۰	۷/۹۰	۲۱ روز
راکتورهای سری دوم	۱	۵۲۳۲/ سولفید	۱۰۰۰	۰/۴:۱	۱۰۰۰	۷/۹۷	۳۵ روز
	۲	۴۰۶۹/ تیوسولفات	۱۰۰۰	۱:۱/۶	۱۰۰۰	۷/۹۵	۳۵ روز
	۳	۴۲۹/ سولفور عنصری	۱۰۰۰	۲/۱:۱	۱۰۰۰	۸/۰۶	۳۵ روز
راکتورهای سری سوم	۱	۵۱۵/ سولفید	۱۰۰۰	۱:۱	۱۰۰۰	۷/۹۲	۳۵ روز
	۲	۱۸۰۳/ تیوسولفات	۱۰۰۰	۱:۱	۱۰۰۰	۷/۹۹	۳۵ روز
	۳	۵۱۵/ سولفور عنصری	۱۰۰۰	۱:۱	۱۰۰۰	۸/۰۸	۳۵ روز

میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم به ازای هر mg/L نیترات حذف شده بر حسب نیتروژن و افزایش سولفات را برابر $4/55$ میلی‌گرم در لیتر به ازای هر mg/L نیترات حذف شده بر حسب نیتروژن نشان می‌دهند. در همین سری راکتورها وقتی منع انرژی، سولفور عنصری بود (با نسبت مولی $1:1$ نیترات به سولفور) میزان حذف نیترات برابر 100 درصد، افزایش سختی برابر 415 میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم، میزان مصرف قلیاییت به ازای هر mg/L نیترات حذف شده بر حسب نیتروژن برابر 5 میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم و میزان افزایش سولفات به ازای هر mg/L نیترات حذف شده بر حسب نیتروژن برابر 8 میلی‌گرم در لیتر به دست آمد.

راکتورهای سه‌گانه دوم: نسبت‌های مولی در این راکتورها به گونه‌ای انتخاب شدند که با راکتورهای سری اول کاملاً متفاوت باشند و اگر در سری اول غلظت نیترات نسبت به منع سولفوری بیشتر بود در سری دوم شرایط بر عکس انتخاب شد تا اثر نسبت‌های مولی نیز ارزیابی شود. همان‌طور که در جداول 3 و 4 نیز آمده است در سری دوم راکتورها زمانی که منع سولفوری سولفید انتخاب شد (با نسبت مولی $1:4$ نیترات به سولفید) فرایند کاملاً متوقف شد و حتی بعد از 35 روز هیچ تغییری در راکتور اتفاق نیفتاد. در راکتور دوم از همین سری که منع سولفوری تیوسولفات بود (با نسبت مولی $1:6$ نیترات به سولفید) نیترات به سولفید میزان حذف نیترات برابر 100 درصد، افزایش سختی برابر 270 میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم، مصرف قلیاییت به ازای هر mg/L نیترات حذف شده بر حسب نیتروژن برابر $3/3$ میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم و افزایش سولفات به ازای هر mg/L نیترات حذف شده بر حسب نیتروژن برابر $4/4$ میلی‌گرم در لیتر مشاهده شد. در راکتور سوم از این سری با منع انرژی سولفور عنصری (با نسبت مولی $1:2$ نیترات به سولفید) نتایج میزان حذف نیترات را برابر 80 درصد، افزایش سختی را برابر 245 میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم، مصرف قلیاییت را $5/21$

برای تعیین غلظت نیترات از اسپکتروفتوometر ماوراء بنفش در طول موج 220 نانومتر استفاده شد، برای اندازه‌گیری سولفات از روش وزن‌سنجی و برای اندازه‌گیری سختی کل، قلیاییت و سولفید از روش تیتراسیون و تیوسولفات از روش اسپکتروفتوometری استفاده شد. برای تهیه میکروارگانیسم‌های دنتریفایر از لجن انوکسیک تصفیه خانه جنوب تهران استفاده شد. مواد مغذی ماکرو و میکرو المنت‌های موردنیاز میکروارگانیسم‌های دنتریفایر مطابق یکی از مطالعات انجام گرفته (صید محمدی، ع و همکاران، ۱۳۹۱) آماده و همراه منبع میکروبی به راکتورها اضافه و بهره‌برداری از آن‌ها به مدت 35 روز انجام شد. آماده‌سازی منبع میکروبی در راکتور جدا و با حضور سولفور عنصری و ایجاد شرایط بهینه برای رشد دنتریفایرها اتوتروف صورت گرفت. تمامی آزمایش‌ها با سه بار تکرار انجام و داده‌ها با استفاده از آمارهای توصیفی و تحلیلی و در سطح معنی دار $P \leq 0.05$ از طریق نرم‌افزار آماری SPSS تجزیه و تحلیل شدند.

۳. نتایج

نتایج سه سری راکتور مطالعه شده به ترتیب در زیر آورده شده است.

راکتورهای سه‌گانه اول: زمانی که از سولفید به منزله منع انرژی استفاده شد (با نسبت $1:6$ نیترات به سولفید) میزان حذف نیترات $93/5$ درصد، افزایش سختی برابر 55 میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم، میزان مصرف قلیاییت به ازای هر mg/L نیترات حذف شده بر حسب نیتروژن برابر $1/39$ میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم و میزان افزایش سولفات به ازای هر mg/L نیترات حذف شده بر حسب نیتروژن برابر $5/1$ میلی‌گرم در لیتر به دست آمد. در همین شرایط وقتی منع سولفوری تیوسولفات انتخاب شد (با نسبت $1:6$ نیترات به تیوسولفات) نتایج میزان حذف نیترات را برابر 78 درصد، افزایش سختی را برابر 95 میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم، مصرف قلیاییت را $2/24$

نیترات برابر ۹۴ درصد، افزایش سختی برابر ۱۴۵ میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم، میزان مصرف قلیاییت به ازای هر ۲/۱۲ mg/L نیترات حذف شده برحسب نیتروژن برابر ۸/۱۲ میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم و میزان افزایش سولفات به ازای هر L mg/L نیترات حذف شده برحسب نیتروژن برابر ۴/۵۷ میلی‌گرم در لیتر به دست آمد. در راکتور سوم با منبع انرژی سولفور عنصری نتایج، میزان حذف نیترات را برابر ۶۵ درصد، افزایش سختی را برابر ۳۲۰ میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم، مصرف قلیاییت را ۵/۳۸ mg/L نیترات حذف شده برحسب نیتروژن و افزایش سولفات را برابر ۸/۴۶ میلی‌گرم در لیتر به ازای هر mg/L نیترات حذف شده برحسب نیتروژن نشان می‌دهند (جداول ۳ و ۴)

میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم به ازای هر mg/L نیترات حذف شده برحسب نیتروژن و افزایش سولفات را برابر ۸/۱۲ میلی‌گرم در لیتر به ازای هر mg/L نیترات حذف شده برحسب نیتروژن نشان می‌دهند.

راکتورهای سه‌گانه سوم: نسبت‌های مولی نیترات به منبع سولفوری در این راکتورها یکسان در نظر گرفته شد. در این سری نتایج مربوط به راکتور اول با منبع سولفیدی نشان می‌دهند که میزان حذف نیترات برابر ۸۲/۵ درصد، افزایش سختی برابر ۴۵ میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم، میزان مصرف قلیاییت به ازای هر mg/L نیترات حذف شده برحسب نیتروژن برابر ۱/۴۵ میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم و میزان افزایش سولفات به ازای هر mg/L نیترات حذف شده برحسب نیتروژن برابر ۵/۰۹ میلی‌گرم در لیتر است. در راکتور دوم با منبع تیوسولفات میزان حذف

جدول ۳. نتایج مربوط به متغیرهای نیترات، سولفات، قلیاییت و سختی در راکتورهای ناپیوسته مطالعه

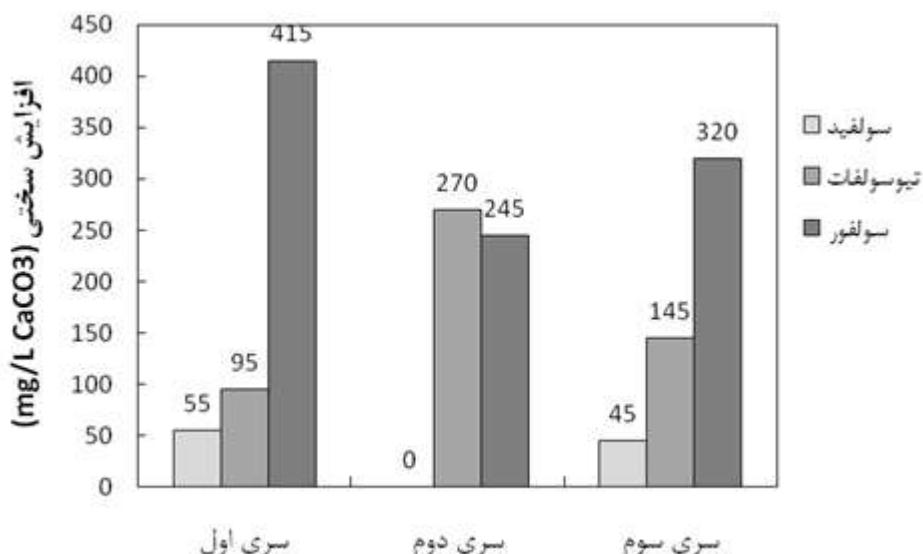
		غاظت نیترات mg/L باقیمانده	درصد حذف نیترات	غاظت سولفات mg/L تولیدی	افزایش سختی mg/L CaCO ₃	مصرف قلیاییت mg/L CaCO ₃
راکتورهای سری اول	۱	۶۵	۹۳/۵	۹۶۰	۵۵	۲۶۰
	۲	۲۲۰	۷۸	۷۱۰	۹۵	۳۵۰
	۳	۰	۱۰۰	۱۶۰۰	۴۱۵	۹۴۰
راکتورهای سری دوم	۱	۱۰۰۰	۰	-	-	-
	۲	۰	۱۰۰	۸۸۰	۲۷۰	۶۶۰
	۳	۲۰۰	۸۰	۱۳۰۰	۲۴۵	۸۳۵
راکتورهای سری سوم	۱	۱۷۵	۸۲/۵	۸۴۰	۴۵	۲۴۰
	۲	۶۰	۹۴	۸۶۰	۱۴۵	۴۰۰
	۳	۳۵۰	۶۵	۱۱۰۰	۳۲۰	۷۰۰

جدول ۴. نتایج مربوط به افزایش میزان سولفات و مصرف قلیاییت در حذف نیترات به روش دنیتریفیکاسیون اتوترووف

		مصرف قلیاییت به ازای هر mg/L نیترات حذف شده بر حسب نیتروژن (mg/L CaCO ₃)	افزایش سولفات به ازای هر mg/L نیترات حذف شده بر حسب نیتروژن (mg/L)
راکتورهای سری اول	۱	۱/۳۹	۱/۵
	۲	۲/۲۴	۴/۵۵
	۳	۵	۸
راکتورهای سری دوم	۱	-	-
	۲	۲/۳	۴/۴
	۳	۵/۲۱	۸/۱۲
راکتورهای سری سوم	۱	۱/۴۵	۵/۰۹
	۲	۲/۱۲	۴/۵۷
	۳	۵/۳۸	۸/۴۶

به سولفات غلظت این آئیون در آب افزایش می‌یابد و از طرف دیگر وجود کربنات کلسیم در آب تأمین کننده کلسیم است و سبب افزایش مقدار سختی کل می‌شود (L.H. Liu, 2002 A. Koenig, 2002). در مطالعه حاضر این موضوع نیز تحت بررسی دقیق قرار گرفته و تولید سختی در منابع مختلف سولفوری با یکدیگر مقایسه شده است (نمودار ۱).

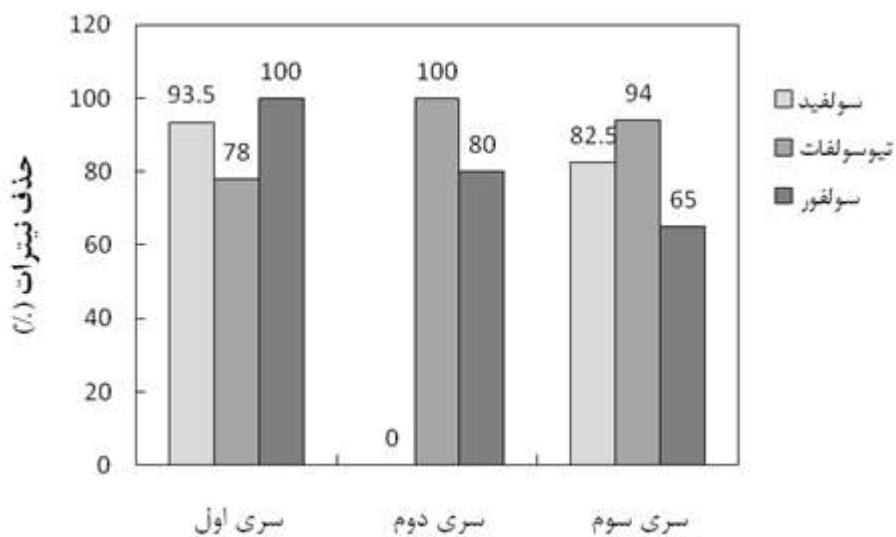
۴. بحث و نتیجه‌گیری
همان‌گونه که بیان شد در دنیتریفیکاسیون اتوترووف با منبع سولفوری به منزله الکترون‌دهنده، قلیاییت به مصرف می‌رسد و تأمین قلیاییت طی بهره‌برداری از فرایند باید صورت گیرد که این قلیاییت معمولاً با استفاده از سنگ آهک به منزله بستر تأمین می‌شود. استفاده از این منبع کربنی به افزایش سختی آب منجر می‌شود، زیرا از یک طرف با تبدیل منبع سولفوری

نمودار ۱. مقایسه افزایش سختی کل در فرایند دنیتریفیکاسیون اتوترووف با منابع سولفوری متفاوت

نیترات برحسب درصد در سه سری راکتور نشان داده شده است. در سری اول راکتورها در راکتور شماره ۳ که منبع انرژی آن سولفور عنصری بود در زمانی کوتاه‌تر از سایر راکتورها (۲۱ روز) به حذف ۱۰۰ درصدی نیترات منتج شد، در حالی که این نتیجه در زمانی طولانی‌تر (۳۵ روز) برای تیوسولفات در سری دوم راکتورها به دست آمد، هرچند مصرف قلیاییت آن در مقایسه با دو سری اول و سوم بیشتر است. سولفید با وجودی که به اندازه سولفور عنصری حذف نیترات نداشته است، اما منبع بهتری به نظر می‌رسد، زیرا قلیاییت کمتری مصرف و به تبع آن سختی کمتری تولید کرده است.

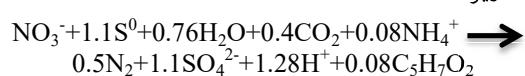
همان‌طور که در نمودار پیداست در تمام نسبت‌های مولی به کاررفته وقتی سولفور عنصری منبع انرژی قرار گرفت میزان افزایش سختی کل نسبت به سایر منابع بیشتر بود، بر عکس زمانی که از سولفید استفاده شد غیر از سری دوم راکتورها که به علت غلظت بالای سولفید عملاً فرایند متوقف شد، در بقیه شرایط افزایش کمی در سختی مشاهده شد. استفاده از تیوسولفات به افزایش متوسط سختی منجر شد، به گونه‌ای که از سولفور عنصری کمتر و از سولفید سختی بیشتری تولید کرد. البته افزایش سختی با مصرف قلیاییت و آن نیز با حذف نیترات ارتباط دارد، به عبارت دیگر، در افزایش سختی و مصرف قلیاییت باید به میزان حذف نیترات هم توجه کرد. در نمودار ۲ میزان حذف

نمودار ۲. مقایسه حذف نیترات در فرایند دنیتریفیکاسیون اتوتروف با منابع سولفوری متفاوت

گرم سولفات تولید می‌شود (امین‌زاده و همکاران، ۱۳۸۸). نتایج مطالعه حاضر برای همین منبع انرژی، در سری راکتورهای اول مصرف قلیاییت را ۵/۲۱ در سری دوم ۵/۳۸ و در سری سوم ۵/۳۸ میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم و تولید سولفات را به ترتیب ۸/۱۲، ۸/۴۶ و ۸/۴۶ میلی‌گرم در لیتر به ازای هر میلی‌گرم در لیتر نیترات حذف شده برحسب نیتروژن نشان می‌دهد که با آنالیز آماری انجام شده تفاوت

در مطالعات انجام شده واکنش کامل استوکیومتری دنیتریفیکاسیون اتوتروف مصرف‌کننده گوگرد عنصری به صورت زیر آمده است:

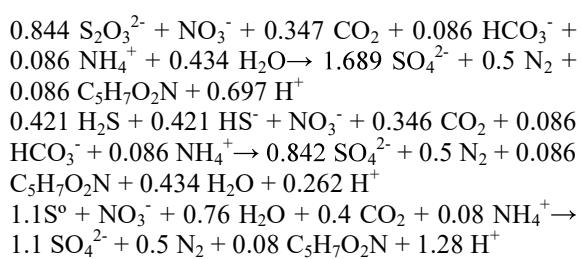
طبق این معادله وقتی گوگرد عنصری الکترون‌دهنده باشد، برای حذف یک گرم نیترات برحسب نیتروژن ۴/۵۷ گرم قلیاییت (برحسب کربنات کلسیم) مصرف و ۷/۵۴

از طریق بعضی مطالعات انجام شده بهترین نسبت برای استفاده از سولفید به منزله منبع انرژی توصیه شده است (Barrenstein, A & et al., 1986). وقتی در سری دو راکتورها غلظت نیترات به سولفید خیلی کم انتخاب شد فرایند عملاً متوقف شد. البته غلظت بالای سولفید در این مسئله نقش اصلی را داشت. وقتی نسبت نیترات به سولفید برابر یک انتخاب شد درصد حذف نیترات به $82/5$ درصد کاهش یافت که نشان‌دهنده تأثیر نسبت مولی است. زمانی که منبع انرژی تیوسولفات بود در نسبت $1/6$: 1 حذف کامل نیترات انجام شد. این در حالی است که در نسبت $1/6$ که در مطالعه دیگران هم به چشم می‌خورد (W. G. Cárdenas, J. Cárdenas, 1979 Zumft ۷۸) حذف نیترات درصد بود. تیوسولفات نسبت به سولفید و سولفور عنصری برای باکتری‌های اتوتروف قابل دسترس تر است، زیرا هیچ‌یک از دو خاصیت سمی‌بودن و غیر محلول‌بودن که به ترتیب سولفید و سولفور عنصری دارند را ندارد و غلظت بالای آن در محلول نه تنها کندکننده نبوده که سبب بهترشدن فرایند حذف نیترات شده است. در نسبت $1/1$ مولی، میزان حذف نیترات 94 درصد است و نتایج نشان می‌دهند که با بالارفتن غلظت تیوسولفات به نیترات وروdi، نتیجه بهتری حاصل می‌شود. در راکتورهای با منبع سولفوری با نسبت مولی $1/1$ که در مطالعات زیادی این نسبت به چشم می‌خورد (Batchelor, B., & A. W. Lawrence, 1978) حذف کامل نیترات انجام شد. در راکتوری که نسبت مولی آن $1/2$ بود حذف نیترات به 80 درصد رسید. وقتی نسبت مولی $1/1$ انتخاب شد حذف نیترات در زمان سپری شده 35 روز به 65 درصد رسید. تنها عامل متفاوت در راکتورها نسبت مولی یادشده بود، بنابراین می‌توان نتیجه‌گیری کرد که نسبت مولی نقش مؤثری در حذف نیترات داشته است.

همان‌طور که نتایج مطالعه نشان می‌دهد و در نمودارها پیداست استفاده از تیوسولفات سدیم با نسبت مولی $1/6$ و سولفور عنصری با نسبت مولی $1/1$ به حذف کامل

معنی‌داری بین نتایج مطالعه حاضر و مقادیر ذکر شده وجود ندارد ($P>0.05$).

در مطالعه دیگری آمده است که اگر در فرایند دنیتریفیکاسیون اتوتروف مطابق واکنش‌های زیر تیوسولفات، سولفید هیدروژن و سولفور عنصری الکترون‌دهنده باشند آنگاه به ترتیب مقادیر $0/93$, $2/49$ و $4/57$ میلی‌گرم در لیتر قلیاییت بر حسب کربنات کلسیم به ازای هر میلی‌گرم نیترات بر حسب نیتروژن، مصرف خواهد شد (O Fajardo, 2011).

مقایسه آماری نتایج مطالعه حاضر با مقادیر ذکر شده نشان می‌دهد که مصرف قلیاییت در مطالعه حاضر زمانی که سولفید به منزله منبع انرژی بوده بیشتر از مقدار استوکیومتری یادشده است و اختلاف بین داده‌ها معنادار است ($p<0.05$). بین نتایج تیوسولفات در مطالعه حاضر با مقدار ذکر شده استوکیومتری تفاوت معناداری مشاهده نشد ($p>0.05$). همچنین، بین نتایج مطالعه در مصرف قلیاییت زمانی که منبع انرژی سولفور عنصری است با مقدار استوکیومتری ذکر شده تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد ($p>0.05$).

بررسی تأثیر نسبت مولی نیترات به منبع سولفوری در حذف نیترات

همان‌طور که در جدول ۲ نشان داده شده است مهم‌ترین متغیر مطالعه حاضر نسبت مولی نیترات به منبع سولفوری بوده است. نتایج تأثیر این عامل مهم را در حذف نیترات به خوبی نشان می‌دهند. در راکتورهایی که منبع سولفوری آن‌ها سولفید است در نسبت مولی $1/6$ نیترات به سولفید $93/5$ درصد حذف نیترات به دست آمد. این نسبت

منبع کمک‌کننده باشد، به طوری که اگر آبی حاوی نیترات بالا و قلیاییت کم باشد و از تیوسولفات استفاده شود، نیاز به منبع خارجی قلیاییت کمتر است و سختی کمتری نیز تولید می‌شود و اگر حاوی قلیاییت بالا باشد استفاده از تیوسولفات نیاز به منبع خارجی تأمین قلیاییت را حذف می‌کند. در خصوص سولفور عنصری در هر حال به منبع خارجی قلیاییت نیاز است که به تبع آن افزایش سختی را نیز همراه خواهد داشت.

نیترات از آب منجر شد، اما در این بین باید متغیرهای دیگر را نیز در نظر داشت. در استفاده از تیوسولفات مقدار قلیاییت کمتری مصرف و سختی کمتری تولید شده است، در حالی که در استفاده از سولفور عنصری بالعکس، هم قلیاییت بیشتری مصرف و هم سختی بیشتری تولید شده است. لذا در عمل و برای حذف نیترات از آب به روش دنیتریفیکاسیون اتوتروف با منبع سولفوری توجه به نکات یادشده حائز اهمیت خواهد بود و می‌تواند در انتخاب نوع

منابع

- امین‌زاده، ب. تراویان، ع. عظیمی، ع. نبی بیدهندی، غ. مهردادی، ن. فدایی، م. ۱۳۸۸. «آثار قلیاییت و ماده آلی بر دنیتریفیکاسیون اتوتروفیک مصرف کننده گوگرد»، مجله محیط‌شناسی، سال سی و پنجم، شماره ۵۰، صفحه ۶۳ تا ۷۲.
- صادی‌محمدی، ع. موحدیان، ح. نیک‌آین، م. ۱۳۹۱. «حذف نیترات از آب آشامیدنی با استفاده از ارگانیسم‌های دنیتریفاير اتوتروف در راکتور با بستر شناور»، مجله سلامت و محیط، دوره پنجم، شماره چهارم، صفحات ۳۹۹-۴۱۰.
- واقعی، ر. گنجی‌دوست، ح. عظیمی، ع. آیتی، ب. ۱۳۸۹. «حذف نیترات از آب آشامیدنی و آب فراوری مواد غذایی با استفاده از بیوفیلتر هیدروژنی»، فصلنامه علوم و صنایع غذایی، دوره ۷، شماره ۲، صفحات ۸۵-۹۲.

APHA/AWWA/WEF. 2005. Standard Methods for the Examination of Water and Wastewater, 21th Edition, Washington DC .

Batchelor, B., and A. W. Lawrence. 1978. Stoichiometry of Autotrophic Denitrification Using Elemental Sulfur,” In: A.J. Rubin (Ed.), *Chemistry of Wastewater Technology*. Ann Arbor Science Publishers, Inc., Ann Arbor, Michigan, pp. 421-440.

Cizinska, S., V. Mateju, J. Krejci, T. Janoch and E. Kyslikova, 1992, “Water Denitrification by an Immobilized Biocatalyst,” Journal of Chemical Technology and Biotechnology, vol. 55, No. 1, pp. 33-38

Clifford, D., and X. Liu, 1993, “Ion Exchange for Nitrate Removal,” Journal of American Water Works Association, vol. 85, No. 4, pp. 135-143

Fajardo Ortiz, M. D. C. 2011. Autotrophic denitrification for treatment of wastewater with high concentration of sulphur and nitrogen compounds.

Fajardo ,C. Mosquera-Corral,A. Campos, J.L, Méndez, R.2012.Autotrophicdenitrification with sulphide in a sequencing batch reactor. Journal of Environmental Management 113 552e556.

HUI PAN, S. 2007.AUTOTROPHIC DENITRIFICATION OF GROUNDWATER IN A GRANULAR SULFUR-PACKED UP-FLOW REACTOR. Thesis for doctor of philosophy. University of TEXAS. ARLINGTON.

Kapoor, A., and T. Viraraghavan, 1997, “Nitrate Removal From Drinking Water-Review,” Journal of Environmental Engineering Division, ASCE, vol.123, No. 4, April, pp. 371-380

Liu ,L.H, Koenig. A.2002.Use of limestone for pH control in autotrophic denitrification: batch experiments”.Process Biochemistry 37 – 885-893.

Nemati, M., Jenneman, G.E., Voordouw, G. 2001.Impact of nitrate-mediated microbial control of souring in oil reservoirs on the extent of corrosion. Biotechnology Progress 17: 852-859.

Park,S. 2010.Sulfur-Utilizing Autotrophic Denitrification Process for the Treatment of Nitrate-Rich Water. Project Report.

Sierra-Alvarez, R., Beristain-Cardoso, R., Salazar, M.2007.Chemolithotrophic denitrification with elemental sulfur for groundwater treatment. Water Research 41: 1253-1262.

Uyanık .I, Demirel .S, and Çelikten.H.2013. Complete removal of nitrate and nitrite by autotrophic denitrification in sulfur-limestone packed column reactor. Nevşehir, Turkey, June 18 – 21

Viaopoulou, E., Melidis, P., Aivasidis, A., 2005. Sulphide removal in wastewater from petrochemical industries by autotrophic denitrification. Water Research 39: 4101-4109.

WHO.2011. Guidelines for Drinking-Water Quality. 4rd ed. ISBN ISBN 978 92 4 154815. World Health Organization.

Wang, A.J. Du, D.Z. Ren, N.Q., Groenestijn, J.W. 2005. An innovative process of simultaneous desulphurization and denitrification by Thiobacillusdenitrificans. Journal of Environmental Science Health 40: 1939-1949.

Zhang T.C., Lampe D.G.1999.Sulfur:limestone autotrophic denitrification processes for treatment of nitrate-contaminated water: batch experiments. Water Research, 33 (3), 599-608

Zhou.W , Sun.Y, Zhang .Wu. Y, M. Huang, Miyanaga.T, Zhang.Z.2011.Autotrophic denitrification for nitrate and nitrite removal usingsulfur-limestone. Journal of Environmental Sciences, 23(11), 1761–1769

Zumft ,W. G, Cárdenas, J. 1979.The inorganic biochemistry of nitrogen bioenergetics processes. Naturwissenschaften, Volume 66, Issue 2, pp 81-88.